

Sygn. akt V U 1203/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Rosłoń

Protokolant: Irena Prochowicz

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy N. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o ustalenie obowiązku ubezpieczenia

na skutek odwołania N. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 30 kwietnia 2013 roku

Nr (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję i stwierdza, że N. B. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu jak również nie ma obowiązku zapłaty składek na Fundusz Pracy z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności za okres:

- 25 czerwca 2005 roku do 31 sierpnia 2005 roku
- 24 czerwca 2006 roku do 31 sierpnia 2006 roku,
- 23 czerwca 2007 roku do 31 sierpnia 2007 roku,
- 21 czerwca 2008 roku do 31 sierpnia 2008 roku,
- 20 czerwca 2009 roku do 31 sierpnia 2009 roku,
- 26 czerwca 2010 roku do 31 sierpnia 2010 roku,
- 23 czerwca 2011 roku do 31 sierpnia 2011 roku.

II. W pozostałej części oddala odwołanie

III. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w B. na rzecz N. B. kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VU 1203/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 30.04.2013 r. (znak: (...)) na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1-3 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4, art. 18 ust. 8 i 9, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.) oraz zgodnie z art. 81 ust 2 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r., Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.) stwierdził, że N. B. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w okresach od 01.04.2005 r. do 26.06.2006 r., od 06.07.2006 r. do 15.08.2006 r., od 01.09.2006 r. do 14.06.2007 r., od 27.06.2007 r. do 31.08.2007 r. oraz od 04.09.2007 r. do 29.06.2012 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 cytowanej powyżej ustawy obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność. Z kolei obowiązek ubezpieczeń społecznych osoby prowadzącej niniejszą działalność zgodnie art. 13 pkt 4 powołanej ustawy powstaje z dniem rozpoczęcia działalności rodzącej obowiązek ubezpieczenia, a ustaje z dniem, w którym nastąpiło zaprzestanie działalności w brzmieniu obowiązującym do 19.09.2008 r., a od 20.09.2008 r. z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Ponadto ZUS podniósł, iż prawomocną decyzją Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 11 lutego 2013 r. znak:(...)wnioskodawczyni została wyłączona z ubezpieczenia społecznego rolników od 01.04.2005 r. do 29.06.2012 r. W związku z tym orzekł, że osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, która nie spełnia warunków pozwalających na pozostanie w ubezpieczeniu społecznym rolników, podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia tej działalności w ZUS. Organ wskazał dodatkowo, że w okresach: od 27.06.2006 r. do 05.07.2006 r., od 15.06.2007 r. do 26.06.2007 r. (z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę) oraz od 16.08.2006 r. do 29.10.2006 r. i od 10.08.2007 r. do 03.09.2007 r. (z tytułu wykonywania umowy zlecenia) odwołująca została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego przez (...)S.A. Mając na uwadze niniejsze okoliczności ZUS postanowił jak w sentencji decyzji, jednocześnie ustalając stosowne podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia, jakim podlega osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła N. B., zarzucając jej naruszenie art. 13 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w zakresie wskazanym w odwołaniu oraz wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji w części i orzeczenie braku obowiązku podlegania ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu oraz zapłaty składek na Fundusz Pracy z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w następujących okresach (poniżej przedstawione zostały okresy po ostatecznym sprecyzowaniu ich przez pełnomocnika wnioskodawczyni w piśmie z dnia 15 października 2013 r.):

- 1) od 25.06.2005 r. do 31.08.2005 r., od 23.12.2005 r. do 31.12.2005 r.,
- 2) od 23.01.2006 r. do 05.02.2006 r., od 13.04.2006 r. do 18.04.2006 r., od 24.06.2006 r. do 31.08.2006 r., od 23.12.2006 r. do 31.12.2006 r.,
- 3) od 22.01.2007 r. do 04.02.2007 r., od 05.04.2007 r. do 10.04.2007 r., od 23.06.2007 r. do 31.08.2007 r., od 24.12.2007 r. do 31.12.2007 r.,
- 4) od 21.01.2008 r. do 02.02.2008 r., od 20.03.2008 r. do 25.03.2008 r., od 21.06.2008 r. do 31.08.2008 r., od 22.12.2008 r. do 01.01.2009 r.,

5) od 26.01.2009 r. do 08.02.2009 r., od 09.04.2009 r. do 14.04.2009 r., od 20.06.2009 r. do 31.08.2009 r., od 23.12.2009 r. do 31.12.2009 r.,

6) od 25.01.2010 r. do 07.02.2010 r., od 01.04.2010 r. do 06.04.2010 r., od 26.06.2010 r. do 31.08.2010 r., od 23.12.2010 r. do 31.12.2010 r.,

7) od 24.01.2011 r. do 06.02.2011 r., od 21.04.2011 r. do 26.04.2011 r., od 23.06.2011 r. do 31.08.2011 r., od 23.12.2011 r. do 31.12.2011 r.,

8) od 23.01.2012 r. do 05.02.2012 r., od 05.04.2012 r. do 10.04.2012 r.

Jednocześnie pełnomocnik odwołującej wniósł o zasądzenie od organu rentowego na rzecz wnioskodawczyni kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadnieniu odwołania wnioskodawczyni podała, że od 4 kwietnia 2002 r. była wpisana do ewidencji działalności gospodarczej i prowadziła sklepik szkolny (...) w Zespole Szkół Zawodowych nr (...) w B. przy ul. (...). Przez cały okres prowadzenia wskazanej działalności odwołująca ubezpieczona była w KRUS. N. B. podkreśliła, iż nie miała świadomości, że od 1 kwietnia 2005 r. zobowiązana była do zgłoszenia wykonywania danej działalności gospodarczej i zapłaty dodatkowej składki ubezpieczenia w KRUS, ewentualnie złożenia dokumentów rejestrowych i rozliczeniowych w ZUS.

Niemniej jednak odwołująca zaakcentowała, że w okresie prowadzenia działalności gospodarczej, w tym również w okresie od 01.04.2005 r. do 29.06.2012 r. miała liczne przerwy w jej wykonywaniu. Niniejsze spowodowane było faktem zamykania szkoły, a tym samym brakiem zajęć dydaktycznych w okresach wakacyjnych, ferii zimowych oraz Świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy. W danych okresach nie były organizowane w szkole żadne dodatkowe zajęcia, kursy czy inne aktywności, co z kolei uniemożliwiało funkcjonowanie sklepiku szkolnego z uwagi na brak potencjalnych klientów, którymi byli wyłącznie uczniowie, nauczyciele i kadra administracyjna szkoły. Ze względu na przedstawione okoliczności, wnioskodawczyni w danych okresach faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej, nie wykonywała również żadnych dodatkowych czynności z tym związanych, takich jak poszukiwanie nowych klientów, reklamowanie się, załatwianie spraw urzędowych. Odwołująca wskazała ponadto, że w okresach przerw nie uzyskiwała przychodów z przedmiotowej działalności.

N. B. w dalszej części uzasadnienia podała, że okresowe zaprzestawanie wykonywania działalności gospodarczej było usprawiedliwione, gdyż następowało z przyczyn obiektywnych, w żadnej mierze od niej niezależnych i niezwiązanych zarówno z jej osobą, jak też z prowadzoną pozarolniczą działalnością. Podkreśliła, iż poza sprzedażą artykułów w sklepiku szkolnym w (...) Szkole Zawodowej nr (...)w B. nie prowadziła żadnej innej działalności gospodarczej. Jednocześnie na poparcie swoich twierdzeń odwołująca przedstawiła bogate orzecznictwo sądowe wypracowane na bazie art. 12 pkt. 5 cytowanej na wstępie ustawy dopuszczające odstępstwa od obowiązku podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, zarówno przed zmianą brzmienia powyższego przepisu, która weszła w życie od dnia 20.08.2008 r., jak również po jego zmianie. Wnioskodawczyni dodatkowo wskazała, że wpis do ewidencji działalności gospodarczej, a następnie jego wykreślenie z CEIDG, czyli formalne zarejestrowanie i wyrejestrowanie nie przesądzają same w sobie o podleganiu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, co najwyżej mogą tworzyć domniemanie, które z kolei może być obalone przeciwdowodem.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podał, że rozstrzygając w zakresie objętym zaskarżoną decyzją ZUS związany był prawomocną decyzją Prezesa KRUS z dnia 11.02.2011 r. wyłączającą N. B. z ubezpieczenia społecznego rolników od 01.04.2005 r. do 29.06.2012 r. Organ rentowy wskazał, iż w dniu 06.07.2012 r. wpłynął do jego oddziału z Urzędu Miejskiego w S. wniosek CEIDG- 1 dotyczący odwołującej w przedmiocie wykreślenia jej osoby z CEIDG z dniem 29.06.2012 r. Dana okoliczność stanowiła przesłankę do wszczęcia z urzędu postępowania w sprawie ustalenia wnioskodawczyni okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym z

tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności. Ponadto ZUS poinformował, że w toku postępowania wyjaśniającego ustalono, iż N. B.w Urzędzie Skarbowym w B.zarejestrowała działalność gospodarczą opodatkowaną w formie ryczałtu ewidencjonowanego od dnia 01.02.2002 r., którą zlikwidowała z dniem 29.06.2012 r. Natomiast przerwy w prowadzeniu działalności zgłaszała jedynie w nieobjętych decyzją ZUS okresach, tj. od 15.06.2003 r. do 02.09.2003 r. oraz od 18.06.2004 r. do 02.09.2004 r. Organ rentowy powołał się również na informacje uzyskane z CEIDG, z których jednoznacznie wynika, iż wnioskodawczyni nie zgłaszała żadnych okresów zawieszenia wykonywania działalności.

Sąd ustalił i zważył, co następuje;

Odwołanie jest w części zasadne, dlatego zaskarżona decyzja podlegała zmianie.

Poza sporem pozostaje, iż N. B. od 4 kwietnia 2002 r. została wpisana do ewidencji działalności gospodarczej, prowadząc od tego czasu sklepik szkolny w Zespole Szkół Zawodowych nr (...) w B.. Bezsporny jest również fakt podlegania wnioskodawczyni przez cały okres prowadzenia wskazanej działalności ubezpieczeniu w KRUS. Odwołująca nie kwestionuje podanych przez organ rentowy podstaw wymiaru składek, a jedynie okresy podlegania ubezpieczeniom.

Przesłanką do wszczęcia z urzędu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych postępowania w sprawie ustalenia wnioskodawczyni okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności był otrzymany z Urzędu Miejskiego w S.wniosek CEIDG- 1 w przedmiocie wykreślenia N. B.z CEIDG z dniem 29.06.2012 r. Wcześniej bowiem organ rentowy nie posiadał informacji na temat prowadzenia przez odwołującą działalności gospodarczej.

Zawiadomieniem o wszczęciu postępowania z dnia 07.09.2012 r. organ rentowy wezwał wnioskodawczynię do złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tych tytułów na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów oraz przedstawienia dokumentów podatkowych potwierdzających okres prowadzenia działalności gospodarczej (akta ZUS).

Pismem z dnia 17.09.2012 r. odwołująca oświadczyła, iż od 1983 r. była ubezpieczona w KRUS. Podlegała niniejszemu ubezpieczeniu również prowadząc od 02.04.2002 r. działalność gospodarczą. Wskazała, iż osiągane przez nią przychody z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej nie przekraczały kwoty granicznej, która skutkuje koniecznością zgłoszenia się w ZUS (akta ZUS).

Wnioskodawczyni dopiero w odwołaniu od decyzji ZUS z dnia 30.04.2013 r. podała, iż nie miała świadomości, że od 1 kwietnia 2005 r. zobowiązana była do zgłoszenia wykonywania danej działalności gospodarczej i zapłaty dodatkowej składki ubezpieczenia w KRUS, ewentualnie złożenia dokumentów rejestrowych i rozliczeniowych w ZUS (k.5).

Prawomocną decyzją Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 11 lutego 2013 r. znak: (...)(...)N. B.została wyłączona z ubezpieczenia społecznego rolników od 01.04.2005 r. do 29.06.2012 r. W uzasadnieniu przedmiotowej decyzji organ orzekł, iż osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, która nie spełnia warunków pozwalających na pozostanie w ubezpieczeniu społecznym rolników, podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia tej działalności w ZUS (k. 69 akt KRUS).

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż ustawa z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50 poz. 291) była wielokrotnie nowelizowana. W związku z tym, iż odwołująca prowadziła działalność gospodarczą w okresie od 02.04.2002. do 29.06.2012 r. objęta została m.in. nowelizacją przedmiotowej ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, która weszła w życie z dniem 2 maja 2004 r. (Dz. U. Z 2004r. Nr poz. 873). Wobec tego w dacie 2 kwietnia 2004 r. zastosowanie miał przepis art. 5a ust. 5 i 6 cytowanej ustawy, zgodnie z którym do dnia 14 lutego każdego roku rolnik lub domownik prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą lub współpracujący przy prowadzeniu tej działalności, podlegający ubezpieczeniu, zobowiązany jest po rozliczeniu roku podatkowego złożyć Kasie zaświadczenie właściwego organu podatkowego o wysokości należnego podatku za miniony rok. Niezachowanie terminu, o którym mowa powyżej,

o ile nadal prowadzona jest pozarolnicza działalność gospodarza, jest równoznaczne z zaistnieniem okoliczności powodujących ustanie ubezpieczenia z końcem kwartału, w którym rolnik lub domownik zobowiązany był złożyć zaświadczenie.

Odwołująca w niniejszej sprawie nie złożyła KRUS do dnia 14 lutego 2005 r. zaświadczenia właściwego organu podatkowego o wysokości należnego podatku za miniony rok (art. 5a ust.5) oraz nie poinformowała organu rentowego o rozpoczęciu i prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej. Związku z tym nie dokonała wyboru systemu ubezpieczeniowego. To zaś spowodowało, iż w okresie od dnia 01.04.2005 r. do 29.06.2012 r. wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu społecznemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą.

Stosownie bowiem do art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym: emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu podlegają m.in. osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność. Obowiązek ubezpieczeń społecznych osoby prowadzącej pozarolniczą działalność zgodnie art. 13 pkt 4 powołanej ustawy powstaje z dniem rozpoczęcia działalności rodzącej obowiązek ubezpieczenia, a ustaje z dniem, w którym nastąpiło zaprzestanie działalności w brzmieniu obowiązującym do 19.09.2008 r., a od 20.09.2008 r. z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

N. B. od 02.04.2002 r. do 29.06.2012 r. była wpisana do ewidencji działalności gospodarczej i prowadziła sklepik szkolny (...) w Zespole Szkół Zawodowych nr (...) w B. przy ul. (...). Ze względu na specyfikę miejsca prowadzonej pozarolniczej działalności, wnioskodawczyni ograniczona była do wąskiego grona klientów, którymi byli wyłącznie uczniowie, nauczyciele i kadra administracyjna szkoły. Z uwagi na brak zajęć dydaktycznych w okresach wakacyjnych, ferii zimowych oraz Świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy odwołująca ze względów obiektywnych zmuszana była do zamykania na niniejsze okresy sklepiku. To z kolei wpływało na powstawanie licznych przerw w wykonywaniu działalności gospodarczej. Tym samym w powyższych wskazanych okresach wakacyjnych i świątecznych N. B. nie osiągała żadnych przychodów z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej.

Sąd w części podziela pogląd wnioskodawczyni wyrażony w odwołaniu, iż brak faktycznego wykonywania działalności gospodarczej uzasadnia wyłączenie okresów tych przerw z okresów podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym. Jednakże wspomniane przerwy muszą mieć podłoże obiektywne, w szczególności niezwiązane z przyczynami zależnymi od osoby prowadzącej działalność gospodarczą. Słusznie również zauważyła strona skarżąca, że wpis do ewidencji działalności gospodarczej, a następnie jego wykreślenie z CEIDG, czyli formalne zarejestrowanie i wyrejestrowanie nie przesądzają same w sobie o podleganiu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, co najwyżej mogą tworzyć domniemanie, które z kolei może być obalone przeciwdowodem.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 stycznia 2009 r., sygn. akt II UK 146/08 wyraził pogląd, zgodnie z którym udokumentowana i usprawiedliwiona przerwa w prowadzeniu działalności gospodarczej uzasadnia zwolnienie przedsiębiorcy z obowiązku opłacania składek za okresy tych przerw oraz z podlegania ubezpieczeniu społecznemu (por. wyroki Sądu Najwyższego: z 10 grudnia 1997 r., II UKN 392/97, OSNAPiUS 1998 nr 19, poz. 584; z 14 kwietnia 1999 r., II UKN 570/98, OSNAPiUS 2000 nr 13, poz. 518; z 12 stycznia 2000 r., II UKN 302/99, OSNAPiUS 2001 nr 9, poz. 326; z 31 marca 2000 r., II UKN 457/99, OSNAPiUS 2001 nr 18, poz. 564; z 3 kwietnia 2003 r., II UK 221/02, OSNP 2004 nr 9, poz. 161; z 12 maja 2005 r., I UK 275/04, OSNP 2006 nr 3-4, poz. 59). Analogicznie do niniejszego wypowiedział się Sąd Najwyższy we wcześniejszym wyroku z dnia 16 maja 2006 r., sygn. akt I UK 289/05 wskazując, iż zaprzestanie działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887 ze zm.), może być również okresowe, spowodowane przerwą w jej wykonywaniu. Zgłoszenie okresowego zaprzestania prowadzenia działalności Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych może zaś, ale nie musi prowadzić do ustania obowiązku ubezpieczenia. Zależy to od wyników kontroli, w trakcie której tego rodzaju zgłoszenie poddawane jest weryfikacji. Tylko bowiem udokumentowana i usprawiedliwiona faktyczna przerwa w prowadzeniu działalności może być uznana za okresowe zaprzestanie prowadzenia takiej działalności w rozumieniu art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (LEX 271267).

W tym miejscu należy wspomnieć, iż w doktrynie istnieje na powyższy temat również odmienne stanowisko, zgodnie z którym faktyczne niewykonywanie działalności gospodarczej w okresie oczekiwania na kolejne zamówienie lub w czasie poszukiwania takiego zamówienia, nie oznacza zaprzestania prowadzenia takiej działalności i nie powoduje uchylenia obowiązku ubezpieczenia społecznego – według danej teorii nie jest to bowiem przerwa w prowadzeniu działalności gospodarczej równoznaczna z jej okresowym zaprzestaniem. Prowadzenie działalności gospodarczej polega bowiem tak na stworzeniu odpowiednich warunków do jej wykonywania, składaniu ofert, oczekiwaniu na zamówienie, jak i na faktycznym wykonywaniu zleconej pracy. Niemniej jednak, zdaniem Sądu, w rozpoznawanej sprawie dany pogląd nie ma zastosowania.

Z kolei odnosząc się do twierdzeń organu rentowego w zakresie nie zgłaszania przez wnioskodawczynię okresów zawieszenia wykonywania działalności należy powołać się na orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2011 r., sygn. akt I UK 156/11, zgodnie z którym zgłoszenie rozpoczęcia działalności lub jej zawieszenia ma znaczenie jedynie jako domniemanie faktyczne. Zakłada się, że skoro czynności tego rodzaju dokonano, to działalność się rozpoczęła lub uległa zawieszeniu. Nie wyklucza to jednak możliwości przeprowadzenia dowodu przeciwnego, tyle że powinna to uczynić zainteresowana tym strona (LEX 1102533). Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawione stanowisko Sądu Najwyższego.

Wezwana w charakterze świadka na rozprawę w dniu 15 października 2013 r. J. B., nauczycielka z Zespołu Szkół Zawodowych nr (...) w B. zeznała, iż w ciągu roku jest wiele okresów, kiedy szkoła nie funkcjonuje, m.in. wakacje, ferie, okresy świąteczne, matury. Wtedy też sklepik szkolny jest zamknięty. Wskazała również, że wstęp na teren szkoły dla osób trzecich jest ograniczony. Świadek zeznała ponadto, iż wnioskodawczyni przygotowywała się do przerw wakacyjnych poprzez wysprzedawanie towaru w sklepiku (k. 62).

Świadek G. T., wice dyrektor szkoły potwierdziła fakt zamykania sklepiku szkolnego przez odwołującą na czas kiedy w szkole nie ma uczniów. Zeznała, że na teren szkoły obcy nie mają prawa wchodzić, dlatego też ze sklepiku nie korzystały osoby z zewnątrz, tylko uczniowie i kadra nauczycielska. Wskazała, że w czasie przerw wakacyjnych i dni wolnych od nauki wnioskodawczyni nie pracowała. Poinformowała dodatkowo, że w szkole działały 2 sklepiki – jeden w części głównej, drugi w części warsztatowej, który prowadziła N. B. (k. 63).

Wnioskodawczyni będąc przesłuchiwana w charakterze strony podkreśliła, iż w czasie prowadzenia działalności gospodarczej miała liczne przerwy w jej wykonywaniu, m.in. w okresie wakacji, ferii zimowych, przerw świątecznych, matur, rekolekcji. Zeznała, że nawet, gdy szkoła w danych okresach faktycznie nie była zamknięta to sklepik i tak był nieczynny, bo nie było uczniów. Wskazała, iż w czasie wakacji nie płaciła czynszu za najem lokalu, a w ferie zimowe jedynie jego połowę. Odwołująca podała ponadto, że podczas przerw nie prowadziła innej działalności pozarolniczej, nie wykonywała również żadnych dodatkowych czynności z tym związanych, takich jak poszukiwanie nowych klientów, reklamowanie się. Zamknęła sklep z uwagi na niskie przychody. Jednocześnie zeznała, że na początku zgłosiła do Urzędu Skarbowego fakt zawieszenia działalności, jednakże z informacji uzyskanych od znajomej doszła do wniosku, że nie ma potrzeby tego robić (k. 63).

Reasumując Sąd w części uznał, iż wnioskodawczyni udokumentowała i właściwie usprawiedliwiła wskazane przez nią przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej, co z kolei uzasadnia częściowe zwolnienie odwołującej jako przedsiębiorcy z obowiązku opłacania składek za okresy tych przerw oraz z podlegania ubezpieczeniu społecznemu. Jednakże niniejsze odnosi się wyłącznie do okresów wakacyjnych. Trzeba bowiem mieć na względzie, iż działalność gospodarcza jest działalnością, z którą związana jest konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Zatem przedsiębiorca rozpoczynający działalność powinien liczyć się z takim ryzykiem obejmującym okresy faktycznego przestoju w wykonywaniu działalności gospodarczej. Należy podkreślić, że w działalność sklepiku szkolnego z góry przypisane jest takie ryzyko. Przyczyną danego stanu rzeczy jest ograniczone grono klientów, jak też właśnie przymusowe przestoje związane z okresami przerw w nauce. Z przedstawionych przez Dyrektora Zespołu Szkół Zawodowych nr (...) w B. informacji wynika, że wnioskodawczyni w okresie prowadzenia swojej działalności na terenie szkoły nie płaciła czynszu z tytułu najmu w okresie wakacyjnym, tj. w lipcu i sierpniu (umowy najmu każdorazowo były zawierane na okres roku szkolnego, tzn. od września do czerwca - k.76), z czego

należy wywnioskować, że w danych miesiącach następował faktyczny przestój działalności. Natomiast w pozostałych, krótszych okresach, np. w ferie zimowe czy w przerwach świątecznych odwołująca mogła wykonywać inne dodatkowe czynności bezpośrednio związane z działalnością sklepiku jak jego zaopatrzenie, przegląd dokumentacji, prace porządkowe.

Z tych wszystkich powodów Sąd zmienił w części zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie I wyroku na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc.

W pozostałej części odwołanie oddalił na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc.

O kosztach zastępstwa procesowego orzekł jak w punkcie III wyroku na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 99 kpc w zw. z § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).